

Preek ds. T.J. Keegstra – H.C. Zondag 19

Gemeente van de Here Jezus, broeders en zusters,

Wat zijn we toch rijk met de Here Jezus! Hij zit in heerlijkheid aan Vaders rechterhand tot Hij als Rechter straks de laatste vierschaar spant. En dit als ons Hoofd, zegt de catechismus. Als onze Here Jezus!

De Here is boven net zo intens voor ons bezig als toen Hij op aarde was. Want Hij wil naar het moment van Joh. 17: "Vader, hetgeen Gij Mij gegeven hebt - ik wil dat waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn." > Hij wil naar de bruiloft toe!

Hoe graag Hij dat wil laten de laatste verzen van de Bijbel zien: "Hij die deze dingen getuigt, zegt: Ja, Ik kom spoedig."

En nu moet u horen wat de moderne theologie er van maakt: Nog altijd vertoeft Jezus 'in het buitenland'. Kennelijk is er in de bijna twintig eeuwen nog te weinig van de grond gekomen. De mens is nog lang niet zo humaan als hij wezen moet. En daarom "is het niet waarschijnlijk dat Jezus op korte termijn bij ons terugkomt. We moeten daar ook maar niet om bidden. Zouden we dan niet de indruk wekken dat we aan onze opdrachten willen ontsnappen?"

Zo is men aan de boodschap van het evangelie ontgroeid! Men beseft zelfs niet meer, hoezeer de Here Jezus naar de wederkomst verlangt. Blijkbaar verlangt men ook zelf niet naar Hem.

Men is alleen vervuld van zijn eigen idealen. Daardoor is men het slot van Openb. 22 kwijt geraakt: "En de Geest en de bruid zeggen: Kom. En wie het hoort zegge: Kom! En wie dorst heeft kome en neme het water van het leven om niet."

Ja, om niet! Dat is het fijne puntje. Men gelooft niet meer dat alles, alles is voldaan. Want wie dat gelooft bid met de Geest: "Amen, ja kom Here Jezus!"

Ik vat de tekst zo samen: "Onze Here Jezus is in de troon van Vader".

Die rijkdom spreekt ons van:

1. Bewaring van de kerk
2. Troost voor de kerk
3. Bruiloft met de kerk

1. Onze Jezus troont bij God! Die wetenschap moet voor de discipelen geweldig zijn geweest. Wat heeft de gedachte aan zijn koningschap hen niet bezig gehouden. Ze hebben samen om de baantjes gevochten. En op Hemelvaartsdag betrof hun laatste vraag dat koningschap.

Op zich is dat goed te begrijpen. Dat koningschap was beloofd! Van zee tot zee zou Hij regeren, zover men volken vindt. Men zou van oost tot west Hem eren en prijzen zijn bewind.

Ook de Here zelf sprak er van. In de 40 dagen na Pasen onderwees Hij hen "over al wat het Koninkrijk van God betreft." Het was het thema van zijn onderwijs.

Geloof maar dat ze daarvan genoten hebben. Wat ze altijd al wilden ging toch gebeuren. Wel anders, maar Hij zou Koning worden! Ze waren daar zo vol van dat die vraag er uit moest: "Here, herstelt U in deze tijd het koningschap voor Israël?" Komt nu eindelijk dat moment van uw troonsbestijging? Gaat u heersen van zee tot zee?

Zeker, dan worden ze teruggewezen: "Het is niet uw zaak de tijden en gelegenheden te weten, waarover de Vader de beschikking aan Zich heeft gehouden." Ze moeten wachten op Vader.

Maar niet lang! De Here zegt nog dat ze de Heilige Geest zullen ontvangen. Ook dat ze zijn getuigen moeten zijn in Israël en in de hele wereld. En meteen "werd Hij opgenomen terwijl zij het zagen en een wolk onttrok Hem aan hun ogen." Vaders tijd was er al!

Hij rukte Jezus de hemel in en gaf Hem een plaats aan zijn rechterhand. Zo plotseling ging het dat ze totaal van hun stuk waren.

In de hemel begroeten myriaden van engelen de Hemelkoning. En ze zingen in beurtzang:

"Heft, poorten, uw hoofden omhoog en verheft u, gij aloude ingangen, opdat de Koning der ere inga. - Wie is toch de Koning der ere? - De HERE sterk en geweldig.- De HERE, geweldig in de strijd!."

Maar op aarde staan de discipelen verstomd. Ze kijken omhoog en staren Hem na tot die wolk komt, en weg is Hij! Voorgoed weg!

U kunt zich hun reactie voorstellen. Zo zegt Hij dat Hij op Vaders tijd de troon zal beklimmen en zo is Hij weg. Dan sta je toch niet onmiddellijk te juichen?

Maar tegelijk is de Here al aan het werk voor hen! Hij is wel verhoogd, maar Hij blijft wie Hij is: hun Jezus. Zo laat Hij Zich nadrukkelijk door de engelen benoemen: deze Jezus. Dezelfde dus, die net nog bij hen was. Hij zit nu in Gods troon. En Hij stuurt die engelen om hen over hun verbazing heen te helpen.

Of Hij dus Dezelfde is! Vol van zijn kerk maakt Hij onmiddellijk van zijn koningsmacht gebruik. Daar staan ze: Twee mannen in witte kleren, die zeggen: "Gij, Galilese mannen, wat staat u daar en ziet op naar de hemel?" Deze Jezus die net nog tot u sprak "is opgenomen in de hemel."

Wat een boodschap, broeders en zusters, jongens en meisjes! Hun Jezus opgenomen naar de hemel. Ze hadden er veel van gezien. Ze zagen dat Hij naar de hemel ging. Maar niet dat Hij daar binnen ging. Die wolk verhinderde dat. Het moet hun verkondigd worden. Hier is die verkondiging. Hemelgezanten zeggen hun: Uw Jezus is in de residentie van God!

De apostelen zijn door het geloof er heel zeker van dat hun wens is vervuld. Vader heeft het koningschap in Israël hersteld. Hun Jezus heeft alle macht in hemel en op aarde!

O, de weg waarlangs was wonderlijk geweest: via het kruis dat hun alle hoop deed missen. En via het graf waar hun verwachtingen begraven schenen. Maar Hij heerst nu! Zo ver men volken vindt! Nee, niet dat ze dit meteen ook zien. Wat ze zien is een Hoge Raad die alles op alles zet om de naam van hun Here voor altijd uit de geschiedenis weg te wissen. En Romeinen die Gods volk in een wurggreep gevangen houden.

Vergelijk dat eens met wat Psalm 2 zingt van de messiaanse Koning! "Ik wil van het besluit gewagen. Hij sprak tot Mij: Mijn Zoon bent U. Ik heb U heden verwekt. Vraag van Mij en Ik zal de volken geven tot uw erfdeel en de einden van de aarde tot uw bezit. U zult hen verpletteren met een ijzeren knots, hen stuk slaan als pottenbakkerswerk."

Mensen, wat een verschil met de situatie van de Hemelvaartsdag! Hun Jezus is in de troon van God. De apostelen zijn daar zo van overtuigd dat ze terugkeerden "naar Jeruzalem met grote blijdschap! En zij waren voortdurend in de tempel, lovende God."(Lukas 24)

Maar vergissen ze zich niet? Politiek gezien lijkt het eerder op het omgekeerde van Psalm 2: Niet de Here die met een ijzeren knots de volken hoedt. Maar de Romeinen hoeden met zo'n knots het volk van God! Je zou zeggen: Het zesde antichristelijke rijk bezit de macht.

Is het vandaag anders? Voor het zesde rijk is het zevende gekomen. Zeker, na het wegvallen van het wereldcommunisme kwam er ontspanning. Maar het is een tegen zichzelf verdeeld rijk geworden. Het racisme jaagt met moordend geweld volken uit elkaar. Daar en ook elders, bv. in Afrika en Joegoslavië En de fundamentalistische Islam begint zich sterk te maken. Bij veel Arabieren heerst de haat tegen al wat 'het Westen' heet. Het is om bang van te worden soms!

Voorals je ook in eigen land ziet hoe groot de afval wordt! Helaas mee door die moderne theologie. Marx heeft veel van zijn invloed verloren. Maar de Jezus van die theologie lijkt meer op deze Marx dan op de Here zoals u Hem van de Bijbel kent. Hij is gedegradeerd tot een mens die ons zou leren om een wereld naar eigen stijl te bouwen.

Daarom heeft men ook geen behoefte aan de wederkomst. Want die betekent dat de Here Gods rijk op aarde brengt. Gods stad, het nieuwe Jeruzalem dat van boven komt. Maar men begeert zijn eigen stad: Mensenstad. Hoewel, men moet toegeven dat er weinig van terecht gekomen is. "De mens is nog lang niet zo humaan als hij wezen moet." De moderne mens is zichzelf tot een god geworden. Ieder doet wat goed in eigen ogen is: Ikke, ikke.

Dat is precies wat Paulus in 2 Tes. 2 "het geheim van de wetteloosheid" noemt. Het sleept de mensen mee "naar de werking van satan met allerlei krachten, tekenen en bedrieglijke wonderen en met verlokken de ongerechtigheid voor hen die verloren gaan." Dit brengt veel christenen er weer toe om te gaan geloven aan een duizendjarig rijk dat nog komen moet. De Here, zeggen ze, heerst vandaag nog niet. Let maar op wat er in de wereld gebeurt vandaag. Dat klopt niet met Psalm 2. En ook niet met Openb. 20. Daar staat dat de satan 1000 jaar gebonden wordt. Als dat op onze tijd sloeg, zou satan niet zo machtig zijn.

Wat vergissen die mensen zich! Openb. 20 zegt echt niet dat satan tijdens die 1000 jaar machteloos is. Openb. 12 leert juist het tegengestelde! Dat satan bij de hemelvaart uit de hemel is geslingerd. En dat er toen in de hemel een luid 'wee' weerklonk: "Wee de aarde en de zee. Want de duivel is tot u neergedaald in grote grimmigheid, wetende dat hij weinig tijd heeft."

En dat gaat strijd betekenen voor de kerk. De draak gaat "oorlog voeren tegen de overigen van haar nageslacht." Toch kan hij niet verhinderen dat gebeurt, wat de Here Jezus in Mat. 24 zegt: "En dit evangelie van het Koninkrijk zal in de hele wereld gepredikt worden aan alle volken, en dan zal het einde zijn." Dat klopt precies met Openb. 20. Want waarom is satan gebonden? Omdat hij niet meer - zoals onder het Oude Testament - de volken "zou verleiden voordat de 1000 jaar voleindigd zijn."

Hoe machtig satan ook zijn mag, Hij kan de loop van het Evangelie niet stuiten. De boodschap van verzoening zal alle volken bereiken! Zo kunnen we ook vandaag met de Bijbel in de hand belijden: En toch is onze Here met heerlijkheid en eer gekroond!

Neem alleen maar het feit dat u hier zit. Is dat geen wonder in een wereld waar de satan heerst? En ook dat zendelingen nog altijd het evangelie verkondigen? Of dat er na jaren van communistische dictatuur in Oost-Europa nog steeds christenen zijn? En in China? Daaruit blijkt: Er zijn geen grenzen aan Jezus macht!

Hij heeft alle macht! Wat er ook gebeurt, het is in zijn hand. Dat racisme. Die opdringende Islam. En de toenemende wetteloosheid en ongerechtigheid. Die zijn er niet zo maar. De Here heeft tevoren al aangekondigd dat ze komen zouden. Hij geeft over! En God zendt, aan wie de waarheid niet willen geloven, een kracht van dwaling, waardoor zij de leugen geloven (2 Tes. 2.).

Dat er zo veel geweld op de aarde is, het meest en het felst rond de kerk, dat is niet in strijd met de macht van de Here Jezus. Het bewijst juist die macht. Hij is daarin aan het werk. Hij geeft de duivel de ruimte. En een afvallige christenheid geeft Hij over aan haar eigen dwalingen. Uw Here Jezus doet dat! Want Vader heeft Hem macht gegeven om gericht te houden omdat Hij de Mensenzoon is.

De Here heeft bij de hemelvaart grote macht gekregen. Maar het bleef nog: "Wee de aarde en de zee!" Er moet nog veel gestreden worden. Door Hem en door ons. Niet omdat Hij te weinig macht bezit. Maar omdat eerst het evangelie naar alle volken moet. Tot het laatste kind van God is toegebracht zal er strijd zijn. En wij kunnen in de moeite komen. Maar daarin is Hij met zijn macht ons nabij!

2. Dat is het tweede: Het koningschap van de Here Jezus betekent troost voor de kerk.

Want denk nog even aan dat 'deze' van Hand. 1: Deze Jezus. Dat betekent dat Hij nog Dezelfde is als toen Hij in Mat. 5 zijn volgelingen 'zalig' sprak.

Ook vandaag is Hij de goede Herder die zijn schapen zo vasthoudt dat niemand hen uit zijn hand kan roven. Want Hij wil dat waar Hij is, ook wij bij Hem zullen zijn.

Wat zijn we toch rijk, broeders en zusters, jongens en meisjes. De kerk kan bespot worden en verdrukt, door dwalingen omgeven, verscheurd, uiteengerukt. Toch kan ze in rampspoed, moeite en zorgen, zelfs in het heetst van de strijd, gerust zijn. Want haar eigen Here heeft de troon bestegen en heeft voor Israël het koningschap hersteld.

Ja, voor Israël! Voor zijn kerk! Hij regeert ten bate van die kerk!

Als onze Here Jezus kan en mag en wil Hij voor ons zijn macht gebruiken. Hij kan en mag en wil ons ook weer het paradijs geven, dat we door de zonde verspeeld hebben.

Dit is onze rijkdom dat onze Here en Koning ons mag overladen met gaven "tot der mensen troost". Het was echt beter' voor ons dat Hij heenging.

Nee, niet om wat de moderne theologie er van maakt, dat we nu uit eigen initiatief de ware mens aan de orde zouden kunnen stellen, omdat we niet langer in zijn schaduw staan.

Zo spreekt de hoogmoedige mens die zichzelf op de troon heeft gezet. Hij zal het zelf doen. Hij zal het 'in Jezus geest' doen. Dat 'geest' is met een kleine letter geschreven. Hij wil het Jezus nadoen. Hij wil laten zien dat hij zelf nog tot veel in staat is. En de Here verdwijnt uit het gezichtsveld. Hij is 'in het buitenland' en laat ons 'begaan'.

Maar het einde is niet het paradijs maar de mens der zonde. En allerlei verlokkende ongerechtigheid. Dat kan niet anders! Om wat de Schrift zegt niet, dat we 'vlees' zijn: zondig. Daarom kan dat vlees niet het koninkrijk van God beërven. Daar is meer voor nodig. Daar hebben we hulp voor nodig.

En die er is! Want Hij is in de hemel, onze Jezus die voor ons pleit! En Hij is een verzoening voor onze zonden. Hij maakt op ons gebed het bij Vader weer in orde voor ons!

Ja, Hij vernieuwt ons ook door zijn heilige Geest! Hij verlost Israël van al zijn benauwdheden. Dat is maar goed ook! Want wat blijft er nog een weerstand die overwonnen moet worden. Ook daarbij helpt Hij ons. Hij overwint alle verzet. Vanaf de troon leidt Hij ons zo door zijn Geest en Woord dat de tegenstand gebroken wordt.

Dus kunnen we meer dan overwinnaars zijn! Ook als het gaat om wat er in de wereld gebeurt. Om die groeiende macht van verzet tegen Hem en zijn kerk. Hij heeft alle macht. En dit voor zijn volk. Voor Israël. Daarvoor heeft Vader Hem in de troon gezet. Hij is het, die voor zijn kerk het pleit beslecht en haar na strijd en kruis voert in het Vaderhuis. Is dat niet rijk?

Wat zijn de vijanden machtig. De duivel - Hij is als een brullende leeuw. En in zijn middelen ontzettend geraffineerd.

De wereld - o, als je de zuigkracht ziet van het moderne genot; de invloed van de valse profetie; de vervolging ook van broeders en zusters, dan zeg je soms: Wat komt er van terecht als het ons overkomt? En van onze kinderen?

Maar onze Jezus is als Christus en als Here bekleed met macht en ere. Als Dezelfde die eens zei in Joh. 10: "Ik geef u eeuwig leven en niemand kan u uit mijn hand roven." Hij overwint alle verzet. Zelfs dat van onze gevaarlijkste vijand: ons eigen vlees. Ook onze oude mens moet het afleggen tegen Hem! Hij zorgt er voor dat we met zijn feestkleed aan, verheugd ter bruiloft gaan.

3. Dat is het derde: Dit koningschap spreekt ons van bruiloft met de kerk. Want dat heeft Hij zelf gezegd: "Wanneer Ik heengegaan ben en u plaats bereid heb, kom Ik weer en zal u tot Mij nemen opdat ook u mag zijn, waar Ik ben."

De Here is er niet tevreden mee dat Hij in de hemel is en wij op de aarde zijn. Dat is nog zo omdat allen behouden moeten worden die Vader Hem gegeven heeft. Maar zijn hart gaat er naar uit dat Hij en wij bij elkaar zullen zijn. Daarom is beslist niet waar dat Hij er blijkbaar de tijd voor neemt tot wij klaar zijn. En dat wij er niet om moeten bidden.

Voor zijn kruisdood bad Hij al: "Vader, Ik wil dat waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn." Als Hij in Hand. 1 afscheid neemt dan zegt Hij meteen er bij dat Hij terug zal komen.

En later zegt Hij op Patmos tot drie keer toe tegen Johannes dat Hij 'spoedig' komt. Hij leert door de Geest zijn bruid ook bidden: "Kom, Here Jezus, kom!"

Zouden wij dan moeten ophouden met bidden? We zouden geen bruidskerk meer zijn. Welke bruid verlangt niet naar de komst van haar bruidegom?

Een echte bruid bidt. En ze werkt. Ze werkt met haar Bruidegom er hard aan mee dat het gauw bruiloft zal worden. Door een gehoorzame huwelijksdienst. Door zending en evangelisatie. Ook door politieke en maatschappelijke organisaties. Want de bruiloft komt niet als ze er niet allemaal zijn die Vader Hem gegeven heeft: Ieder kindje dat in de kerk geboren moet worden. En elke heiden die Vader wil tellen als in Israel ingelijfd.

De hemelvaart legt ons een grote roeping op! Huwelijksroeping. Zendingroeping. Evangelisatieroeping. Politieke roeping. Want door ons zoekt de Here de afbouw van zijn kerk en de komst van zijn rijk. Zo gaat het naar de bruiloft toe.

Gefeliciteerd als u aan die roeping trouw bent. U bent behouden. Nu! En op de dag van het oordeel als Hij weerkomt op de wolken!

O, wat kunnen we soms tegen die wederkomst nog opzien. Dan denken we aan het woord van de Here dat Hij ieder zal vergelden, naardat zijn werk is.

Voor wie niet uit zijn verlossing leeft, is dat inderdaad ook om tegen op te zien. Openb. 14 tekent ons de Here als Iemand met een scherpe sikkel in zijn hand. Daarmee haalt Hij zijn oogst binnen. Maar het kaf - de goddelozen, ook die in de kerk - zal Hij wegvagen door de adem van zijn mond en hen overgeven aan de eeuwige toom.

Het komt er echt op aan dat u, wetend deze schrik van de Here, zich laat bewegen tot geloof.

Maar dan hoeft zijn komst u niet te verschrikken. Want wie gelooft, ís behouden. Nu en straks. Het wordt dan groot feest. Want Hij gaat zijn belofte vervullen. We zullen zijn waar Hij is. Heel zijn kerk zal Hem volgen naar de heerlijkheid. Hoe geslagen en verwond, hoe bespot of verstrooid ze zijn mag, ze zal straks zingen: Omhoog, o poorten, nu omhoog! Maak hoog en wijd uw oude boog, opdat de Koning int zal rijden.

En dan gaat ze luid zingend Hem tegemoet om Hem naar de nieuwe aarde te begeleiden.

En het wordt groot feest: Het feest van de hereniging. Bruiloftsfeest in Vaders tent op aarde!

Amen